

ПОРУЧ. РАДУШЕВЪ РАДУИЛЪ

Роденъ въ гр. Шуменъ. 18 октомври 1886 г.

Балканската война го заварва поручикъ въ 19 пех. Шуменски полкъ.

Участувалъ въ всички сражения на полка до Чаталджа.

При Колиби е билъ раненъ въ челото: куршума удря кокардата на шапката му, която измѣстя посоката му, минава по челото. Привързанъ, той продължава да командува своитѣ храбърци.

Другъ пътъ граната минава покрай него, искривява му сабята.

Въ Междусъюзнишката война се е сражавалъ зъ Осоговската планина. На 8 Юлий помалкия му братъ Богданъ, току завършилъ гимназия, заминава за частъта си.

Той се отбива въ палатката му, за да го дочака следъ сражението.

Братята се виждатъ. Богданъ предава писмо отъ родителитѣ имъ. Поговорватъ. Целуватъ се. Раздѣлятъ се. Половинъ часъ по-късно войникъ настага Богданъ и му казва: „Ротния убитъ!“

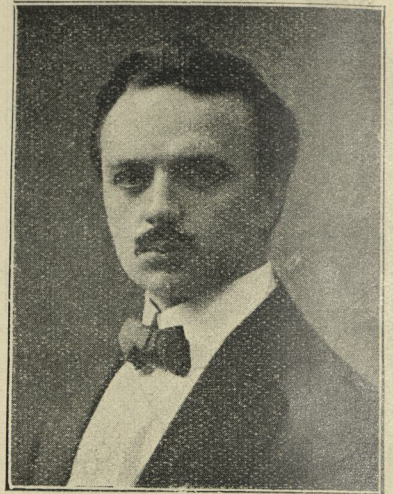
ЗАП. ПОР. ПЕШЕВЪ МАРИНЪ

Роденъ въ Плѣвень.

Свършилъ правни науки въ Нанси, Франция. Адвокатъ.

Взелъ живо участие въ Общоевропейската война, като началникъ на бомбиерската команда въ 4 пех. Плѣвенски полкъ.

Въ ноемврийски боеве на кота 51, той е показалъ небивала храбростъ и въ тази своя самотверженостъ е падналъ убитъ на 26.XI. 1916 г.

ПОРУЧИКЪ ПОПОВЪ МАРИНЪ

Роденъ въ с. Голѣма-Кокарджа, Разградско.

Загиналъ геройски на 5 IX. 1916 г. срѣщу Тутраканъ въ с. Дайдъръ, участвуващъ въ боеветѣ на 19 пех. полкъ.

МАМО ДѢ Е ТАТЕ ?

— Мамо дѣ е тате ?
Дѣ се дява той ?

— Ехъ, чедо, — баща ти
Въ земи непознати
Отиде на бой.

— Ще ли да се върне
Той за Никулденъ ?

— Да, — ще се завърне,
Тебе да прегърне,
Да зарадва менъ.

— Дълго вече, мамо,
Татко е на бой...
Страшно ли е тамо ?

— Богъ бди надъ глава му....
Синко, не се бой.

Но Василь замина —
Не се връща той !

Чакатъ го двамина...

А той, клетъ, загина
Въ кървавия бой.

Ив. Вазовъ.